

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **Statutární město Karlovy Vary**
sídlem Moskevská 2035/21, Karlovy Vary
zastoupen Mgr. Miroslavem Kučerkou, advokátem
sídlem Národní 416/37, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2019, č. j. MPSV-2019/138977-832,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) zamítlo jeho námitky proti Oznámení o nevyplacení části dotace ze dne 27. 5. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

2. Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že žalobce je zadavatelem veřejné zakázky „*Zpracování plánu udržitelné městské mobility Karlovy Vary*“ (dále jen „Veřejná zakázka“), kterou žalobce zadal ve zjednodušeném podlimitním řízení dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), přičemž realizace veřejné zakázky měla být financována prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost z Evropského sociálního fondu.
3. Žalovaný jakožto poskytovatel dotace provedl v rámci žádosti o schválení zprávy o realizaci projektu kontrolu plnění podmínek poskytnutí dotace, přičemž dospěl k závěru, že žalobce pochybil při zadávání Veřejné zakázky. Žalovaný tedy rozhodl o nevyplacení části dotace ve smyslu §14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), z důvodu porušení pravidel Operačního programu Zaměstnanost žalobcem.
4. Pochybení při zadávání Veřejné zakázky spatřoval žalovaný v tom, že žalobce netransparentním způsobem nastavil hodnotící kritéria. Žalobce v zadávacích podmínkách předmětné Veřejné zakázky stanovil dvě hodnotící kritéria, a to (i) *Nabídková cena*, s vahou 60%, a (ii) *Kvalita a odborná úroveň návrhu realizace předmětu plnění*, s vahou 40%. Dle posouzení žalovaného však zadávací podmínky nedávají dodavatelům jasnou představu, jak budou nabídky v rámci hodnotícího kritéria „Kvalita a odborná úroveň návrhu realizace předmětu plnění“, resp. jeho podkritérií, žalobcem hodnoceny.
5. Proti neproplacení části dotace žalobce podal námitky ze dne 27. 5. 2019 (dále jen „Námitky“). V Námitkách žalobce uvedl, že jednotlivá dílčí kritéria hodnocení stanovil s ohledem na znalost specifik relevantního trhu. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že každý z dodavatelů na relevantním trhu by věděl, co je předmětem hodnocení a co po něm zadavatel požaduje, resp. jak má návrh, který je předmětem hodnocení, vypadat. Žalobce se vyjádřil k jednotlivým podkritériím, uplatněným v rámci kritéria *Kvalita a odborná úroveň návrhu realizace předmětu plnění*, přičemž uvedl, z jakého důvodu nepovažuje ani jedno z těchto podkritérií za nesrozumitelné či neurčité. Žalobce dále uvádí, že neobdržel žádné dotazy, připomínky ani námitky k těmto podkritériím a že hodnocení nabídek ani neproběhlo, neboť v zadávacím řízení obdržel pouze jedinou nabídku.
6. O Námitkách žalobce rozhodl žalovaný rozhodnutím ministryně ze dne 19. 7. 2019, č. j.: MPSV-2019/138977-832 (dále jen „napadené rozhodnutí“) s odůvodněním, že hodnotící kritéria byla nastavena netransparentním způsobem a nevhodně. Je zjevné, že žalobce požaduje plnění Veřejné zakázky po kvalifikovaných dodavatelích, to ho však dle názoru žalované nezbavuje jeho základní povinnosti nastavit zadávací podmínky v souladu se zákonem. Zadávací podmínky musí být vymezeny přezkoumatelně i pro všechny kontrolní orgány, zejména je-li veřejná zakázka financována z některého z operačních programů. Skutečnost, že žalobce obdržel pouze jedinou nabídku, může vypovídat o tom, že zadávací podmínky nebyly zpracovány dostatečně kvalitně.
7. U podkritéria 1) *Kvalita navržené metodiky, postupů a procesů* není zcela zřejmé, jak konkrétně má být metodika zpracována, co přesně zadavatel požaduje, aby mohl předložené metodiky mezi sebou porovnat. U podkritéria 2) *Návrh realizace postupu zakázky z časového hlediska* žalovaný poukázal na nevhodnost tohoto kritéria, neboť zadavatel neměl možnost žádným způsobem ovlivnit časový harmonogram, přeložený dodavatelem. U podkritéria 3) *Adekvátnost/vhodnost navržených postupů a procesů* není

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zcela zřejmé, jak (z jakého podkladu) má být toto hodnoceno. Podkritérium 4) *Vhodnost způsobu komunikace se zadavatelem a rozsah výstupu* je opět nejednoznačné, neboť zadavatel blíže v zadávacích podmínkách neuvádí, co považuje za profesionální, flexibilní a efektivní.

II. Obsah žaloby

8. Žalobce předně uvádí, že žalovaný aplikoval korekci dotace bez dostatečně zjištěného skutkového stavu a opory v provedeném dokazování. Žalobce klade otázku, zda je žalovaný odborně způsobilý k posouzení postupu žalobce coby zadavatele, které přísluší Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jakožto orgánu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek.
9. Žalobce uvádí, že jednotlivá dílčí kritéria hodnocení stanovil „...pečlivě s ohledem na znalost trhu, jeho specifika a potřeby, praktickou znalost subjektů působících na relevantním trhu a znalost problematiky generlů dopravy.“ Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že neobdržel v průběhu zadávacího řízení žádnou žádost o vysvětlení zadávací dokumentace ani žádné námitky ve vztahu k hodnotícím kritériím. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že každý z jím oslovených dodavatelů, kteří jsou odborníky na danou problematiku, dobře vědí, co je předmětem hodnocení a co po nich žalobce v rámci hodnocení požaduje.
10. Žalobce uvedl s odkazem na rozhodnutí Úřadu, že zadavatelé jsou povinni způsob hodnocení konkretizovat tak, aby účastníkům bylo zřejmé, které nabídky budou považovány za vhodnější než jiné a z jakého důvodu.
11. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že hodnotící podkritéria uplatněná v rámci kritéria *Kvalita a odborná úroveň návrhu realizace předmětu plnění* jsou neurčitá (podkritéria 1,3 a 4) a nevhodná (podkritérium 4) a odkazuje se na argumentaci obsaženou v Námitkách.
12. Žalobce dále uvádí, že „...nastavení dílčích hodnotících kritérií, resp. podkritérií, nemělo vůbec žádný vliv na výběr ekonomicky nejvýhodnější nabídky, neboť vzhledem k tomu, že byla doručena pouze jediná nabídka, hodnocení nebylo v souladu se zákonem provedeno.“
13. Žalobce argumentuje, že nelze požadovat po zadavateli, aby provedl specifikaci hodnotících kritérií do nejmenšího detailu, neboť toto by bylo v konečném důsledku diskriminační, když by účastníkům nedal prostor pro vlastní invenci. Je povinen pouze stanovit jasně a transparentně, na jaké prvky se bude při hodnocení zejména zaměřovat, a co musí splňovat nabídka, aby byla v daném kritériu hodnocena jako nejvhodnější. Žalobce odkazuje mj. na rozhodnutí Úřadu R238/2015, kde cituje „...pokud se zadavatel rozhodl pro použití subjektivního hodnotícího kritéria, je podstatné, aby dbal na vymezení základních prvků takového hodnotícího kritéria, tedy aby dostatečně vymezil to, co bude hodnoceno (předmět hodnocení), vlastnosti, které bude v rámci subjektivních hodnotících kritérií při hodnocení preferovat, a rovněž způsob (metodu), jakým bude nabídky hodnotit.“
14. Žalobce je přesvědčen, že hodnotící kritéria vymezil v souladu se ZZVZ, Pravidly a rozhodovací praxí Úřadu. Žalobce uvádí, že pro účely Veřejné zakázky byla sestavena speciální hodnotící komise, složená výhradně z odborníků. Díky vysoké odborné způsobilosti členů komise žalobce *trval na skutečnosti, že dokáže posoudit zcela objektivně jasně dané parametry.*
15. Žalobce konečně poukazoval na skutečnost, že se zcela v souladu se zákonem snažil pouze najít nejvhodnějšího uchazeče naprosto specifické činnosti a toto je mu kladeno k tíži.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Žalobce se nesouhlasí „... s výkladem, pro který dotační orgán dotaci korigoval, neboť nejen že není věcně správná, ale naprosto postrádá i smysl samotného principu 3E.“

16. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě částečně zopakoval svou argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí. Žalovaný mj. uvedl, že považuje pochybení žalobce při nastavení kvalitativních podkritérií za zjevná. Žalovaný uvádí, že není jeho povinností dotazovat se na kontrolovanou Veřejnou zakázku relevantních dodavatelů.
18. Žalobce dle názoru žalovaného uvádí v žalobě několik citací z rozhodnutí Úřadu i Nejvyššího správního soudu, těmito judikatorními závěry se však sám neřídí.
19. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

20. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
21. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Soud nejprve zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadou, ke které by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, tedy zda napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, nicotné, zda skutkový stav má dostatečnou oporu ve spise a zda v řízení nedošlo k zásadním vadám, které by měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, přičemž dospěl k závěru, že taková vada není dána. Soud proto přistoupil k přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů.
23. Podstatou sporu je zde otázka, zda byla hodnotící kritéria v rámci zadávacích podmínek k Veřejné zakázce žalobcem definována dostatečně transparentně.
24. Podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech „...poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta (...).“
25. Podle Obecné části pravidel pro žadatele a příjemce v rámci Operačního programu Zaměstnanost (dále jen „Pravidla OZP“) kap. 20.14. platí, že: „Pokud zadavatel porušil pravidla pro výběr dodavatele stanovená v pravidlech OPZ (včetně pravidel stanovených v příslušných právních předpisech), může to mít dopad na způsobilost výdajů spojených se zakázkou dotčenou pochybením. Pokud zadavatel porušil pravidla pro výběr dodavatele stanovená v pravidlech OPZ (včetně pravidel stanovených v příslušných právních předpisech), může to mít dopad na způsobilost výdajů spojených se zakázkou dotčenou pochybením.“
26. Dále je v kap. 20.14. Pravidel OZP v bodě 8 tabulky č. 18 stanoveno, že v případě pochybení spočívajícím ve *stanovení hodnotících kritérií v rozporu se zásadou nediskriminace, rovného zacházení, transparentnosti* může být zadavateli uložena sankce, resp. odvod ve výši 25 % výdajů ze zakázky.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

27. Podle § 6 odst. 1 ZZVZ platí, že „Zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.“
28. Podle § 116 odst. 1 ZZVZ platí, že: „Pro hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky podle kvality je zadavatel povinen stanovit kritéria, která vyjadřují kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky.“
29. Podle § 116 odst. 3 ZZVZ platí, že: „Kritéria kvality musí být vymezena tak, aby podle nich nabídky mohly být porovnatelné a naplnění kritérií ověřitelné (...)“
30. Žalobce použil v rámci hodnotícího kritéria *Kvalita a odborná úroveň návrhu realizace předmětu plnění*, dílčí kritéria (podkritéria), konkrétně 1) *Kvalita navržené metodiky, postupů a procesů*, 2) *Návrh postupu realizace zakázky z časového hlediska* 3) *Adekvátnost/vhodnost navržených postupů a procesů ve vztahu k předmětu zakázky u obsahového hlediska* a 4) *Vhodnost plánu komunikace a rozsah výstupu*. Žalovaný žalobci v napadeném rozhodnutí vytýkal neurčitost (netransparentnost) či nevhodnost zvolených kritérií (viz výše bod 7. rozsudku).
31. Lze obecně uvést, že hodnotící kritérium *Kvalita a odborná úroveň návrhu realizace předmětu plnění*, resp. jeho dílčí kritéria jsou subjektivními hodnotícími kritérii, neboť podle nich není možné naprosto objektivně poměřit jednotlivé nabídky. Použití subjektivních kritérií je při zadávání veřejných zakázek připuštěno, jsou však kladeny zvýšené nároky na zadavatele, aby dostatečně precizně vymezil, jakým způsobem bude hodnocení podle takového kritéria probíhat, resp. co bude přesně hodnoceno.
32. Jak uvádí odborná literatura: „Zadavatel má povinnost tato kritéria popsat a vymezit v zadávací dokumentaci a určit v ní metodu hodnocení těchto kritérií takovým způsobem, aby jednoznačně zaručil, že všechny nabídky budou v rámci těchto kritérií hodnocení vzájemně porovnatelné. Zadavatel má taktéž povinnost postupovat v zadávacím řízení zcela transparentně, z čehož vyplývá další požadavek na to, aby všichni potenciální dodavatelé měli zcela jasnou a určitou představu o tom, co a jak bude v rámci hodnocení nabídek podaných do veřejné zakázky hodnoceno.“(viz Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach, J., Měkota, J., Janoušek, M. Komentář. Praha: Nakladatelství Wolters Kluwer, 2016, kom. k § 116).
33. Lze též poukázat na ustálenou rozhodovací praxi Úřadu, kdy Úřad mj. dovozuje „.....pokud se zadavatel rozhodl pro použití subjektivního hodnotícího kritéria, je podstatné, aby dbal na vymezení základních prvků takového hodnotícího kritéria, tedy aby dostatečně vymezil to, co bude hodnoceno (předmět hodnocení), vlastnosti, které bude v rámci subjektivních hodnotících kritérií při hodnocení preferovat, a rovněž způsob (metodu), jakým bude nabídky hodnotit. K vymezení předmětu hodnocení musí zadavatel dostatečně jasně a srozumitelně stanovit jaké požadavky budou podrobeny hodnocení, což uchazeči dává informaci o tom, co má v rámci své nabídky zadavateli předložit. Z hlediska uchazečů o veřejnou zakázku je v rámci hodnocení zásadní, aby věděli, jak mají koncipovat svoji nabídku pro to, aby tato nejen splňovala všechny podmínky stanovené zadávacími podmínkami, ale pro to, aby mohla být v rámci hodnocení nabídek označena jako nejvhodnější.“ (rozhodnutí předsedy ze dne 10. 11. 2016, č. j. ÚOHS-R115/2015/VZ-45139/2016/322/DJa, bod 23. odůvodnění, shodně též např. rozhodnutí předsedy ze dne 20. 1. 2020, č. j. ÚOHS-R0059/2019/VZ).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

34. Soud po provedeném zhodnocení dospěl k závěru, že hodnotící kritérium *Kvalita a odborná úroveň návrhu realizace předmětu plnění* bylo stanoveno netransparentně, způsobem, který neumožňuje řádné vzájemné porovnání nabídek.
35. U dílčího kritéria 1) *Kvalita navržené metodiky, postupů a procesů* žalobce ve výzvě k podání nabídek uvádí: „*Nejlépe bude hodnocena nabídka, která bude mít kvalitně navrženou metodiku, bude popsána výstižně, srozumitelně a jednoznačně. Za nejvhodnější bude považována nabídka, ve které bude uveden podrobně popis a ukázkou metody zpracování veřejné zakázky, t.j. textové a grafické zobrazení metodiky řešení SUMP a GD. Z předloženého popisu metody musí být patrná forma, podrobnost a grafický design, a to včetně ukázek na vhodném mapovém podkladu v odpovídajícím měřítku. Tato technická úroveň nabídnutého plnění („know how“ uchazeče) má být vyjádřena na obecné bázi, resp. vztahovat se k libovolné lokalizaci (nikoli „šitá“ na Karlovy Vary). Klade se důraz na technickou kvalitu, stupeň podrobnosti zpracování v rámci daného měřítka, grafickou čitelnost a přehlednost textové, tabulkové a výkresové dokumentace.*“
36. Nelze žalobci upřít, že v zadávacích podmínkách částečně vymezil, jaké „kvality“ by měla nabídka mít, aby získala plný počet bodů. Toto vymezení však nelze považovat za dostatečné. Předně, dle názoru soudu žalobce nepopsal v zadávacích podmínkách dostatečně přesně, co vlastně po dodavatelích požaduje, tj. co je předmětem hodnocení. Žalobce zcela rezignoval na určení, jakou formu má daný výstup mít, jaký má být jeho rozsah atp., nestanovil, co konkrétně mají dodavatelé v rámci nabídek předložit, aby je zadavatel vůbec považoval za „hodnotitelné“. Žalobce dále v zadávacích podmínkách nijak nestanovil metodu, jakou bude splnění dílčího kritéria hodnoceno. Žalobce uvádí, že *mj. klade důraz na technickou kvalitu*, aniž by blíže objasnil, co je tím myšleno, *dále na stupeň podrobnosti zpracování v rámci daného měřítka*, aniž by stanovil např. minimální či maximální požadovaný stupeň podrobnosti.
37. U dílčího kritéria 2) *Návrh realizace postupu zakázky z časového hlediska* žalobce uvádí: „*Nejlépe bude hodnocena nabídka, která bude obsahovat nevhodnější způsob tvorby Plánu udržitelného rozvoje města a Generelu dopravy z časového hlediska ve vazbě na předmět veřejné zakázky. Za vhodnější z pohledu časového hlediska bude považován návrh, v němž jednotlivé kroky na sebe logicky a efektivně navazují, na jednotlivé kroky je počítáno s adekvátním časovým prostorem bez toho, aniž by docházelo ke zbytečným prodloužením, jehož harmonogram pracuje s přiměřenou časovou rezervou pro případ nahodilých potíží nezaviněných uchazečem.*“
38. Obdobně jako u dílčího kritéria 1) *Kvalita navržené metodiky, postupů a procesů*, zde žalobce zcela rezignoval na stanovení konkrétních požadavků na podobu výstupu, který má být hodnocen, přičemž v tomto případě je tento nedostatek ještě závažnější, neboť zde vůbec není zjevné, co konkrétně mají dodavatelé žalobci v rámci svých nabídek předložit. Lze pouze dovodit, že dodavatel má předložit *návrh a harmonogram* – jaký má však být jeho rozsah a minimální obsahové náležitosti, jaké základní milníky mají být v harmonogramu zaneseny atp. je zcela nejednoznačné. Rovněž není v zadávacích podmínkách obsaženo, jakou metodou bude splnění dílčího kritéria žalobcem hodnoceno.
39. U dílčího kritéria 3) *Adekvátnost/vhodnost navržených postupů a procesů ve vztahu k předmětu zakázky u obsahového hlediska* žalobce ve výzvě k podání nabídek uvádí: „*Nejlépe bude hodnocena nabídka, která bude obsahovat nejvhodnější způsob tvorby Plánu udržitelné městské mobility a Generelu dopravy z obsahového hlediska ve vazbě na předmět veřejné zakázky. Za vhodnější z pohledu obsahového hlediska bude považován návrh, jenž nejlépe*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

prokáže znalost místních specifik a realizace v místních podmínkách, orientaci v jeho problematikách, a tato v návrhu zohlední.“

40. I v tomto případě žalobce zcela rezignoval na stanovení konkrétních požadavků na podobu výstupu, který má být hodnocen, přičemž není vůbec zjevné, co konkrétně mají dodavatelé žalobci v rámci svých nabídek předložit. Lze pouze dovodit, že dodavatel má předložit *návrh* – jaký má však být jeho rozsah, jaké minimální obsahové náležitosti má tento návrh mít atp., je zcela nejednoznačné. Rovněž není v zadávacích podmínkách obsaženo, jakou metodou bude splnění dílčího kritéria žalobcem hodnoceno.
41. U dílčího kritéria 4) *„Uchazeč popíše plán komunikace s veřejností, odbornou veřejností a se zadavatelem, nastavení komunikačních kanálů a předloží plán reportingu o průběhu zakázky s ohledem na provázanost s navrženým detailním harmonogramem. Nejlépe bude hodnocena nabídka, která bude obsahovat profesionální, flexibilní a efektivní plán komunikace se všemi zúčastněnými stranami.“*
42. Informace o tom, že *nejlépe bude hodnocena nabídka, která bude obsahovat profesionální, flexibilní a efektivní plán komunikace se všemi zúčastněnými stranami* nelze považovat za dostatečné vymezení „kvalit“, resp. vlastností, které budou v rámci tohoto dílčího kritéria hodnoceny. Pojmy „profesionální“, „flexibilní“ a „efektivní“ jsou v tomto případě natolik obecné a nekonkrétní, že na základě nich nelze bez dalšího transparentním způsobem porovnat jednotlivé nabídky, tím spíše, když v zadávacích podmínkách není obsaženo, jakou metodou bude toto kritérium žalobcem hodnoceno. Obdobně jako v předchozích dvou případech i zde platí, že žalobce nikterak nespécifikoval alespoň minimální požadavky na podobu výstupu, dodavatel ze zadávacích podmínek zjistí pouze, že má předložit plán komunikace bez podrobnějšího upřesnění, co má být do plánu zahrnuto, jaký má mít rozsah, formu atp.
43. Souhrnně lze konstatovat, že výstupy dodavatelů, předložené v rámci nabídek, by se na základě takto nastavených dílčích hodnotících kritérií od sebe mohly odlišovat tak významným způsobem, že by byly fakticky neporovnatelné a nebylo by možné provést transparentním způsobem jejich hodnocení.
44. Je jistě chvályhodné, že žalobce při stanovení dílčích hodnotících kritérií zohlednil praktickou znalost trhu, jeho specifika a potřeby, to jej však nezprošťuje povinnosti dodržovat platné právní předpisy vztahující se k zadávání veřejných zakázek. A s ohledem na financování Veřejné zakázky z operačního programu též podmínky tohoto programu (zde Pravidla OZP).
45. Skutečnost, že žalobce neobdržel žádnou žádost o vysvětlení zadávací dokumentace vztahující se k hodnotícím kritériím a ani neobdržel žádné námitky proti zadávacím podmínkám – hodnotícím kritériím, nikterak nesouvisí s tím, zda žalobce při nastavení hodnotících kritérií pochybil. Podání žádosti o vysvětlení či podání námitek je právem dodavatelů, kterého mohou, ale také nemusí využít. Z pouhé skutečnosti, že žalobce neobdržel žádnou žádost o vysvětlení zadávací dokumentace ani neobdržel žádné námitky, nelze žádným logicky přijatelným způsobem dovozovat, že hodnotící kritéria byla stanovena transparentně.
46. K námitce žalobce, že žalovaný nezjišťoval u dodavatelů schopných realizovat předmět Veřejné zakázky, zda je jim jasné, jakým způsobem mají být zpracovány doklady pro účely hodnocení a jakým způsobem dojde k hodnocení, soud konstatuje, že nelze na žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

klást takové nároky, kdy by se sám aktivně dotazoval dodavatelů na relevantním trhu, zda jsou jim zadávací podmínky srozumitelné. Výše identifikovaná pochybení žalobce navíc nelze dle přesvědčení soudu překonat tím, že dodavatelé specializující se na danou oblast „budou vědět“ co po nich žalobce požaduje pro účely hodnocení nabídek. Je skutečně možné, že tito dodavatelé by byli schopni žalobci i na základě takto stanovených zadávacích podmínek *nějaké* výstupy pro účely hodnocení zpracovat. Jak ale soud dovodil výše, s ohledem na absenci bližších požadavků žalobce by se tyto výstupy od sebe mohly navzájem diametrálně odlišovat, což by je činilo vzájemně neporovnatelnými, *nota bene* když zadávací podmínky neobsahují přesně vymezenou metodu hodnocení nabídek na základě dílčích subjektivních hodnotících kritérií.

47. K žalobní námitce, že hodnocení nabídek nebylo provedeno a nastavení dílčích hodnotících kritérií tedy nemělo vůbec žádný vliv na výběr ekonomicky nejvýhodnější nabídky, soud obdobně jako v bodě 42. tohoto rozsudku uvádí, že pouhá skutečnost, že žalobce obdržel v zadávacím řízení pouze jednu nabídku a tedy neproběhlo hodnocení nabídek, nemá vliv na posouzení, zda žalobce pochybil při stanovení hodnotících kritérií. Jak správně uvádí žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, nejasně nastavená hodnotící kritéria mohla sama o sobě odradit některého z potenciálních dodavatelů od účasti v zadávacím řízení.
48. Lze souhlasit s názorem žalobce, že zadavatel není povinen konkretizovat jednotlivá kritéria a způsob hodnocení do nejmenšího detailu, kdy by fakticky znemožnil dodavatelům uplatnit jejich vlastní know-how či invenci, je však povinen stanovit jasně a transparentně, co bude hodnoceno, co musí splňovat nabídka, aby byla v daném kritériu hodnocena jako nejvhodnější a jakou metodou budou hodnocení probíhat (jak mj. konstatuje Úřad v žalobcem citovaném rozhodnutí R238/2015). Z výše provedeného posouzení dílčích hodnotících kritérií však vyplývá, v předmětném případě žalobce neprovedl právě ono jasné vymezení (i) toho, co bude hodnoceno (předmětu hodnocení), (ii) vlastností, které bude v rámci subjektivních hodnotících kritérií při hodnocení preferovat, a (iii) metody, jakou bude nabídky hodnotit (viz rozhodnutí Úřadu cit výše v bodě 33. tohoto rozsudku).
49. Soud se nedomnívá, že by bližší specifikací jednotlivých dílčích hodnotících kritérií v posuzovaném případě nastala situace, kdy by dodavatelé neměli již prostor pro vlastní invenci. Dodavatelé by naopak mohli při jasnějším vymezení dílčích hodnotících kritérií koncipovat své nabídky tak, aby odpovídaly reálným potřebám žalobce, a nikoli pouze odhadovat jejich obsah a doufat, že se „trefí“ do představ žalobce.
50. Rovněž lze kvitovat, pokud žalobce v případě předmětné Veřejné zakázky sestavil hodnotící komisi složenou z odborníků na danou problematiku. Avšak ani tato skutečnost nemůže mít vliv na závěry soudu ohledně pochybení žalobce spočívajícím v netransparentním nastavení hodnotících kritérií. Ani odborné kvality členů hodnotící komise nemohou tento nedostatek v rámci hodnocení nabídek zhojit.
51. Konečně soud uvádí, že dodržení principů E3 a zásady transparentnosti postupu zadavatele se vzájemně nevylučují, ačkoli si je soud vědom skutečnosti, že v případě užití necenových hodnotících kritérií může být pro zadavatele takové zadávací řízení náročnější. Nelze však s odkazem na princip E3 odhlédnout od dodržování jednotlivých ustanovení ZZVZ.
52. Lze shrnout, že v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Úřadu i soudů, které potvrzuje též odborná literatura, je nutné při využití kritérií kvality, které mají subjektivní charakter,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

klást na zadavatele zvýšené požadavky ohledně preciznosti vymezení těchto kritérií a způsobu jejich hodnocení. Žalobce v zadávacích podmínkách k Veřejné zakázce stanovil dílčí hodnotící kritéria v rámci hodnotícího kritéria *Kvalita a odborná úroveň návrhu realizace předmětu plnění*, aniž by v zadávacích podmínkách u těchto dílčích hodnotících kritérií dostatečně vymezil (i) předmět hodnocení, (ii) vlastnosti, které bude při hodnocení preferovat, a (iii) metodu hodnocení nabídek. Je proto nutné konstatovat, že hodnotící kritéria byla nastavena netransparentním způsobem.

Žalovaný tedy postupoval správně, pokud z tohoto důvodu přistoupil k neproplacení části dotace v souladu s Pravidly OZP.

V. Závěr

53. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
54. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. září 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.